

Minnesord: Karl-Johan Norén

BOXHOLM (LT)

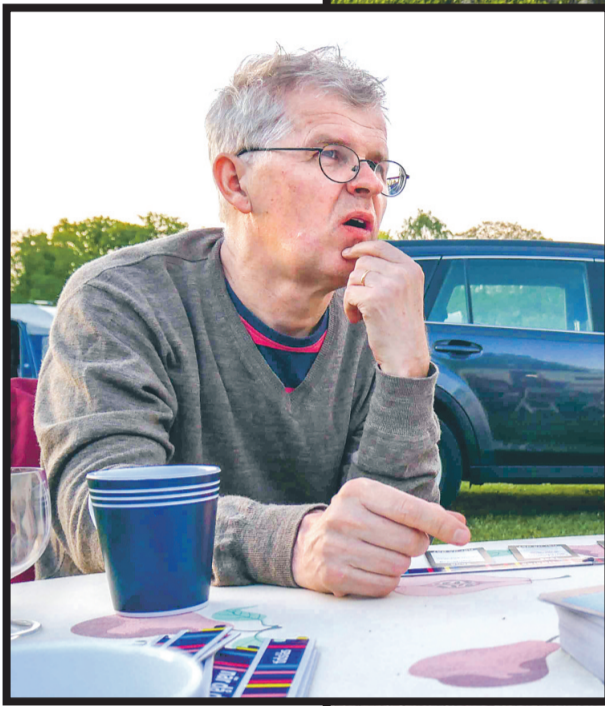
Det känns fortfarande som en mardröm. Att Karl-Johan Norén är borta går liksom inte att förstå. Han var ju full av liv, engagerad i så mycket hela våren och långt in på försommaren.

Karl-Johan Norén växte upp på en gård vid Vällersten, cirka 4-5 kilometer nordväst om Värnamo, och han började sin "tidningsbana" i hemkommunen. I samband med en Söndagstur i en Boxholmskog för några år sedan berättade han många anekdoter från tidningslivet och han sa då att han ibland känt sig som Margareta Sjödin i TV-programmet Partaj vars enda replik i stort sett var "har jag gjort bort mig nu igen". Det roligaste som han återgav den gången var nog historien om då han skrev om en invigning. Det handlade om något konstverk, för det hade varit invigning av en skulptur av marmor, men tidningen rådde skriva att "det varit invigning av en skulptur av farmor". Det var ju en pinsam fadäs som måste rättas tyckte Karl-Johan, och en rättelse kom därför i tidningen någon dag senare. Då beklagade tidningen misstaget, och skrev att det skulle ha stått att "det varit invigning av en skulptur av mormor"...

Karl-Johan kom till Boxholm 1982 och han blev då lokalreporter på Corren. Han rotade sig på den nya orten, träffade hustrun Ingrid och 1989 föddes sonen Sven och på hösten året efter föddes dottern Britta.

Redan då Karl-Johan bodde i Värnamo kom han i kontakt med orienteringssporten och efter att han blivit Boxholmsbo kom han sakta men säkert att engagera sig i orienteringsklubben i Boxholm. Inte minst efter att barnen blivit så stora att de blev sugna på att följa med ut i skog och mark. År 1997 bodde jag i villa i Sommen och då ordnade jag en ungdomsträning hemma vid mitt hus. Gräsmattan på baksidan av huset kryllade av ungdomar och föräldrar, och självklart fanns Karl-Johan med, även om han troligen kom direkt från ett reportageuppdrag med tanke på hans klädsel. Så sent som nu i våras kom jag och Karl-Johan att prata om denna träning och jag skickade honom då några bilder som togs den där försommarmarkvällen för 23 år sedan, och Karl-Johan tog rotat del av bilderna.

I Boxholms OK hade Karl-Johan lite olika sysslor. Han ordnade med olika arbetslistor han var banläggare, coach, fotograf, medförfattare

Det är sällskapsspel vid husvagnen på en camping vid Gamleby. Karl-Johan funderar, det gäller att veta eller gissa vilket år som olika händelser inträffade.

till årsberättelser, noggrann korrekturläsare av protokoll och bokslut, och mycket annat. Han kom att bli en av de viktigaste kuggarna i klubben. Till exempel hade han mycket idéer. Att göra något extra efter en av alla Söndagsturer var en typisk impuls från Karl-Johan, det innebar att de som tränade eller besökte Söndagsturen vid detta tillfälle kunde komma till Vivåsen och äta mat efteråt, allt för klubbgemenskapen.

Men att skriva var ju förstås Karl-Johan stora styrka. När många andra klubbar lagt ner klubbtidningen så höll han envist fast vid att Boxholms OK skulle fortsätta att ge ut en klubbtidning. Karl-Johan skrev referat om de flesta tävlingar där BOK:arna varit och tävlat, samt mycket annat i tidningen. Däremot var ju tekniken långt ifrån hans starkaste sida, så wordfilerna skickade han till mig, och jag gjorde om dessa till pdf-filer, och satte ihop filerna till endast en pdf-fil. Allt det där gjorde att vi hade ganska tät kontakt och det uppstod en vänskap som växte.

Boxholmsmästerskapet i frågesport var en unik tävling. Karl-Johan startade upp tävlingen i början av 1990-talet, i år genomfördes den tjuugoåttonde upplagan, och Karl-Johan hade garanterat tänkt köra en tjugonionde gång i mars nästa år. Frågesporttävlingen blev en institution i Boxholm, en annorlunda grej som gjorde Boxholm känt utanför kommungränsen och som gjorde att han själv belönades med kultur stipendiet 2014. Det syntes att Karl-Johan trivdes

Karl-Johan Norén ställde upp och poserade för artikeln i Länstidningen där han tipsade om cykelrundor i Boxholms kommun. Inte gick det då att ana hur allvarligt sjuk han var.

med tävlingen. Här kunde han klura till det rejält, och inte sällan kryddade han det hela med en hel del ordvitsar.

År 2009 kom jag och Karl-Johan att samarbeta väldigt mycket. Detta år firade Boxholms OK 75-årsjubileum och det hamnade på Karl-Johans och min lott att ta fram en jubileumsskrift. Man kan väl säga att Karl-Johan var lite sävlig, och lite småländskt eftertänksam, och antagligen hade han mycket mer åtaganden än vad de flesta förstod. Karl-Johan var inte den som var först i mål men han misssade aldrig målet. Jubileumsskriften blev klar i slutet av jubileumsåret i stället för i början som vi hade tänkt, men slutresultatet blev ju å andra sidan mycket bra. Karl-Johans kalkyl för när han skulle vara klar med till exempel klubbtidningen sprack ganska ofta, så man kan nog säga att han var en stor tidsoptimist. Men man vande sig, och man blev ganska road när han meddelade att klubbtidningen skulle bli klar minst en vecka längre fram mot vad han tidigare meddelat.

Det är fullständigt omöjligt att komma på något ont att säga om Karl-Johan Norén! Han ville alla väl, och han var snäll, hjälpsam, trevlig, eftertänksam, arbetsam, rolig och... Ja, de flesta superlativer som finns! Men ingen är perfekt och jag har nämnt att Karl-Johan kunde vara tidsoptimist och att han inte var särskilt teknisk. Lite charmigt

tankspridd kunde han också vara ibland. När jag själv fick kultur stipendiet och Karl-Johan skulle fotografera mig upptäckte han att han glömt batteriet till kameran... Den gången fick han ta bilderna med min kamera.

I datorns inkorg har jag mängder av mail från Karl-Johan Norén och det känns som att nya mail skulle kunna droppa in när som helst, precis som tidigare! I slutet av april berättade han om ett nytt projekt som han börjat arbeta med. "Jag kan avslöja för dig om du inte redan vet, för det är absolut ingen hemlighet" skrev han. Karl-Johan hade börjat skriva på vad man skulle kunna kalla för en porträttbok om 50 personer bosatta i Boxholms kommun. Han fick idén då han upptäckte att Boxholms kommun fyller 50 år 2021.

Karl-Johan berättade att profiler som till exempel Johan Birath, Janne Holmbom, Bengt Åke Bengtsson och Göran Bergengren hade han tänkt hoppa över. Boken skulle i stället handla om mindre kända personer, 25 kvinnor och 25 män, olika åldrar, bosatta på olika håll i kommunen och med stark spridning både inom yrkeslivet och relationen till Boxholm. Karl-Johan ville ha med både sådana som bött i kommunen hela livet men också nyinflyttade och allt där emellan. För att hinna färdigt projektet insåg Karl-Johan att han behövde ha självdiscipli-

nen att skriva färdigt en intervju i veckan för att kunna ha en färdig bok i början av 2021.

Detta säger en hel del om Karl-Johan och hans vilja att värna om de små människorna. Vilken spännande idé och vilken värdefull dokumentation det hade blivit, men Karl-Johan hann i princip bara börja på projektet...

I våras kom ett mail från Karl-Johan där han tipsade om olika cykelrundor i Boxholms kommun, det var beskrivningar hur man skulle trampa för att på bästa sätt njuta av kommunen från cykelsadeln. Det var ju typiskt Karl-Johan att tänka på mig eftersom anteckningarna fanns, för kanske kunde jag ha användning för dessa anteckningar i Länstidningen menade han.

I coronatider - då intresset för friluftsliv ökat enormt - passade materialet perfekt. Jag redigerade anteckningarna men förklarade för Karl-Johan att jag ju måste ha ett foto på honom då han sitter i cykelsadeln. Det skulle nog gå bra men han bad att få återkomma, för han hade krångel med magen. Dagarna gick och jag frågade ännu en gång om jag kunde få komma och ta fotot. "Du kan komma och ta bilden nu, för det blir nog inte bättre" svarade Karl-Johan. Han berättade att läkaren misstänkte en tumör, men just då väntade han på att få komma till röntgen. Några bilder på Karl-Johan

togs hemma vid hans gata, och vi skiljdes åt. "Det blir nog ingen rolig sommar", är en kommentar som sitter kvar i minnet...

Artikeln med Karl-Johan och hans cykelrundor kom med i tidningen tio dagar senare. Samma kväll blev jag kontaktad av hustrun Ingrid. Jag får då veta att Karl-Johan vill ha ett exemplar av Länstidningen med artikeln, och jag får samtidigt veta att Karl-Johan är bortom räddning. Det var ett besked som var svårt att ta, svårt att förstå... Ytterligare tio dagar senare så kommer beskedet att Karl-Johan har gått bort.

Karl-Johan och Ingrid blev nära vänner till mig och min fru Ann-Sofie. Vi har gjort några gemensamma husvagnsutfärder, till exempel till Tiveden, Eksjö och Gamleby. På kvällarna har vi ätit gott och spelat sällskapsspel. Förlusten av Karl-Johan är enorm för så många. För hans vänner, för Boxholms Orienteringsklubb men egentligen för hela Boxholm. Men allra jobbigast är ju detta för Karl-Johans familj, för dem måste ju Karl-Johans bortgång vara ogreppbar. Det är till hustrun Ingrid, dottern Britta samt till sonen Sven med familjer som tankarna går just nu. Karl-Johan blev både morfar och farfar förra året, och vi hade alla önskat att han fått vara med och se barnbarnen växa upp.

**Text och bild:
KLAS JOHANSSON**